

delsen af lagt Vægt paa, at det hele blev lagt an saaledes, at Kontrollen kunde udøves i det væsentlige ved de Myndigheder, vi har; derfor bliver de Meromkostninger, der vil medgaa til Administrationen af disse to Love, meget ringe. Der behøver ikke at oprettes egentlig nye Embeder eller Kontorer i den Anledning; naturligvis maa der nogen Forøgelse til af det underordnede Personale, men, som sagt, det er en ganske forsvindende Forøgelse af Udgifterne i Forhold til de store Beløb, der ventes at komme ind.

Jeg skal nu anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling. Der har jo været ikke ringe Vanskelighed ved deres Gennemførelse i Folketinget. Det viste sig hurtigt, at to Partier, det radikale og det socialdemokratiske, overhovedet var uvillige til at stemme for dem og vilde have den fornødne Indtægt indvundet ad den direkte Beskatnings Vej. Skulde Lovene derfor gennemføres, hvad jeg anser for en finansiell Nødvendighed for Staten, maatte dette ske som saa meget andet ved et Samarbejde mellem det konservative Folkeparti og Venstre. Der er ført mange Forhandlinger om dette Spørgsmaal, og jeg tør sige, at Lovforslagene er blevet stærkt gennemdrøftet ved Forhandlinger i Udvalget og mellem Partierne indbyrdes; i disse Forhandlinger har ogsaa ærede Medlemmer af Landstinget lejlighedsvis deltaget. Jeg tror derfor, at Lovforslagene er saa velkendte — selvfølgelig har ogsaa de andre Partier konfereret med deres Meningsfæller her i Landstinget —, at man maaske turde vente en hurtig Behandling af dem; en saadan hurtig Behandling er jo meget ønskelig, idet det her drejer sig om store Beløb — det bliver ikke mindre end 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. maanedlig for Statskassen, som i saa høj Grad trænger til disse Penge. Men naturligvis, det høje Ting maa jo raade for, hvor lang Tid det vil tage til Lovforslagenes Behandling. Jeg anbefaler dem altsaa til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Mægaard: Som den højtærede Finansminister allerede har gjort opmærksom paa, er de to foreliggende Lovforslag to Numre i en Række af Forslag, som blev fremsat af den højtærede Finansminister paa et tidligt Tidspunkt af Samlingen. Den højtærede Finansminister fremsatte en Række Skatte- og Indkomstlovsforslag, der havde til Hensigt, som den højtærede Finansminister udtrykte sig den

Gang, at skaffe Balance, at danne Grundlaget for en Finansplan for de kommende Aar. Største Delen af de den Gang fremsatte Forslag er nu gennemført. Til Rest ligger der i Folketinget vist egentlig kun et Par af Forslagene, nemlig Forslaget om en Ændring af Grundskatterne og Forslaget om en Ændring af Toldafgifterne. Imidlertid er det min Opfattelse, at af de Forslag, som finansielt betød noget, som betød øgede Indtægter for Statskassen, er disse to de sidste, idet de to Forslag, der endnu ligger i Folketinget, vistnok egentlig kun har til Hensigt, saa vidt jeg har opfattet det, at ændre Grundlaget for de paagældende Afgifter; i alt Fald er dette i stærkere Grad Hensigten end at skabe flere Indtægter for Statskassen. Den højtærede Finansminister har som sagt udarbejdet en Række Forslag, der skulde danne Grundlaget for en Finansplan. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig om de Forslag, som allerede er vedtaget. Jeg tillod mig at sige den Gang, at det var mit Haab og mit Ønske, at Folketinget stadig væk vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at man under Behandlingen af disse Forslag ikke tabte af Syne den samlede Indtægt, som man gjorde Regning paa ved Forslagenes Fremsættelse, at man under Behandlingen af disse Forslag vel var berettiget til og maaske ogsaa i visse Tilfælde var forpligtet til at indføre Ændringer baade af praktisk og principiel Natur, men at man altid burde holde sig for Øje, at der gennem disse Forslag tilvebragtes Indkomster, der ikke alene var store nok til at dække den Udgift, som Statskassen efter Finansministerens Opfattelse for Tiden har, men ogsaa til at skabe Indtægter, der muliggjorde, at vi kunde fortsætte vor Lovgivning bl. a. paa det sociale Omraade paa en saadan Maade, at denne Sociallovgivning paa sund Maade fortsatte sin Udvikling. Og saa vidt jeg har kunnet skønne efter Behandlingen af de Forslag, som vi allerede har haft til Behandling her i Landstinget, saavel som efter Resultatet af de to foreliggende Forslags Behandling i Folketinget, maa jeg maaske allerede nu sige, at dette Hensyn til den endelige Indtægt for Statskassen har Folketinget ikke tabt af Syne. Jeg kan ikke skønne rettere end, at de to Forslag, som foreligger her, vil give den Indtægt, de var beregnet til, ja at de efter de Udtalelser, vi nylig har hørt fra den højtærede Finansministers Side, maaske